

είχε καὶ ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τοῦ ἔργαστηρίου του ἔνα παπαγάλλον, θαῦμα τῶν παπαγάλλων· εἰς αὐτὸν ἀρμόζει δὲ στίχος:

Δέν ἔκοιλάδις σὸν πουλὶ, σὸν ὅλα τὰ πουλάκια,
Μόνον ἔκοιλάδις καὶ ἔλεγε, ἀνθρωπινὰ ὄμιλοῦσε.

"Ἐνας ὠρέχτηκε νὰ τὸν κλέψῃ. Ἡ τον χειμῶνας, καὶ συνήθεια τὸν χειμῶνα ἐκεῖνον νὰ φοροῦν μεγάλα πλατιὰ ἐπανωφόρια οἱ ἄνδρες, ταμπάρα προμελέτης δὲ ἐγκληματίας νὰ πράξῃ τὸ κακό, ὅταν δὲ μπαρμπέρης θὰ ἥτον πιστόπλατα τῆς θύρας τοῦ ἔργαστηρίου, λούνοντας μουστερῆ του· τὸ κλουβὶ μὲ τὸν παπαγάλλον ἥταν λίγο ἔξω τῆς θύρας, εἰς τὴν διάδοχον ὡς λοιπὸν ἥλθεν εἰς τὸν ἐγκληματίαν βολικὸ τὸ τόλμημα, ξαμένει τὸ χέρι, κατεβάζει τὸ κλουβὶ, χωνει κλουβὶ καὶ παπαγάλλον ἀποκάτου ἀπὸ τὸ ἐπανωφόρι, καὶ φεύγει· — τὸ εὐλύγιστο τοῦ μπαρμπέρη ἐπῆρεν ἀέρια τοῦ ἐγκλήματος" χύνεται ἔξω ἀπὸ τὸ ἔργαστηρι, ἀφίνει τὸν μουστερῆ του μὲ ταῖς σκπουνάδαις εἰς τὴν μούρη, χύνεται φωνάζωντας αὐν *voleur*, αὐν *voleur*, δηλ. κηνυγάτε τὸν κλέφτη· ἔνγκλην ἀπὸ τὰ ἔργαστηριά τους ἀλλοι ἀνθρώποι, ἔλαχαν καὶ δικιάταις, καὶ δλοι ἐφώναζον αὐν *voleur*, αὐν *voleur* ἀγνάντευσεν δὲ μπαρμπέρης πέρα πάτημα γοργὸ ἀνθρώπου καὶ ἐπανωφόρι φουσκωμένο, ἵδε τὸν "Ηλίο" έβάνει φωνῇ μεγαλήτερῃ, τρέχει ὡς νὰ εἴχε πτερό· ἔτρεχε καὶ δὲ κλέφτης νὰ πιάσῃ καγένα σταυροδρόμιν νὰ ἀναληφθῇ, καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχαινε· σαυρωτοὶ δρόμοι πολλοὶ εἰς τοὺς Παρισίους· Ἀλλὰ τί συνέδη; μαντεύεστε το· "Ο παπαγάλλος ποῦ ἀκούει τὸν καλόν του νοικούρη νὰ φωνάζῃ αὐν *voleur*, αὐν *voleur*, ἀρχίσε καὶ ἐκεῖνος ἀποκάτου ἀπὸ τὸ ἐπανωφόρι μέσα εἰς τὸ κλουβὶ νὰ φωνάζῃ αὐν *voleur*, αὐν *voleur* δὲ κλέφτης ποῦ ἐνόπιος τὴν προδοσίαν, καταδότης καὶ κλέφτης χεροπιασμένοις, πετῷ ἀποσβολωμένος τὸ κλουβὶ, καὶ γίνεται ἄφαντος· δὲ μπαρμπέρης, ἀδιάφορος διὰ τὸ ἀθέμιτο τῆς πράξεως, σηκώνει ἀπὸ καταγῆς τὸ κλουβὶ, καὶ ἔστησε εἰς τὴν συνειθυμένην του θέσιν τὸ πολύλογο κοσμοσαγαπημένο πετούμενο, ἐνδυμένο τὰ χρώματα τῆς ἐλπίδος.

Εἰς Αναγνωστή.

ΤΓΙΕΙΝΗ

Περὶ τινῶν μέσων καταλλήλων νὰ προκαλέσωσι τὸν ὄπον.

Τὰ καταλληλότερα πρὸς διατήρησιν καὶ πρόκλησιν τοῦ ὄπονού διγεινά μέσα εἰσὶν ἡ κανονικότης τῶν διὰ τὸν ὄπονον ἀφιερωμένων ὁρῶν, ἡ ἐγκράτεια, ἡ μεταξὺ δοκήσεως καὶ τροφῆς ἀναλογία, ἡ καιρὸν τινὰ πρὸ τοῦ ὄπονον ἀποχὴ ἀπὸ τῶν διανοητικῶν κόπων ἡ συγδικλέξεων διαταρασσούσων τὸν ἐγκέφαλον, ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῶν διεγειρόντων τὰ αἰσθητήρια αἰτίων, καὶ ἡ ἔξις τῆς ἐν ὥρᾳ πρωτίας ἀφυπνώσεως.

Τινὲς δὲν δύνανται νὰ κοιμηθῶσι χωρὶς νὰ ἀναγνῶσωσι στιγμάς τινας· ἡ ἔξις αὐτὴ οὐδὲν συνεπάγει ἀτόπημα· πρέπει δημοσίας νὰ προσέχωσιν οἱ τοιοῦτοι ὅπως τὸ ἀναγνωσκόμενον σύγγραμμα μὴν ἦναι φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ διέγερσιν ἀποτρεπτικὴν καὶ ὅχι πρόξενον τοῦ ὄπονον. Ὁ ὄπονος προκαλεῖται ὠσαύτως καὶ δὲ λίγων βημάτων ἐν τῷ κοιτῶνι, καὶ μάλιστα δσάκις δὲ ἐγκέφαλος ταράσσεται ὑπὸ τινος ἐπιχρωτούσης ἰδέας, ἡ τῆς ἐρεύνης αἰτίου τινὸς, ἡ τῆς εὐχαριστήσεως τῆς ἐκ τῆς λύσεως ζητήματος τινος προερχομένης, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἔβασαντες τὸν ἐγκέφαλον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ δριζοντία ἐν τῇ κλίνῃ θέσις διατηρεῖ μᾶλλον τὸν ἐρεθισμὸν τοῦ ἐγκέφαλου, τὰ δὲ πρὸ τοῦ ὄπονου ὀλίγα ἐν τῷ κοιτῶνι βήματα ἐνεργοῦντα ἀντιπερισπαστικῶς προκαλοῦσι τὸν ὄπονον.

Μηνημονεύονται δὲ παρά τισι καὶ ἄλλα τινὰ προκλητικὰ τοῦ ὄπονου μέσα· ἀλλὰ τὰ μέσα ταῦτα ἔναντια δλως τῶν περὶ ὑγιεινῆς παραγγελμάτων, οὐχὶ μόνον οὐδεμιᾶς ἀπολαύσουσιν ισχύος, ἀλλ' ἀπ' ἔναντιας εἰσὶ καὶ ἐπικίνδυνα κατὰ τὴν δόσιν ἐν ᾧ γίνεται χρῆσις αὐτῶν, ἡ τὴν κατάστασιν ἐν ᾧ διάκειται δὲ ὀργανισμός. Τὸ δριόν λ.χ. ἐκ τούτων καὶ ἡ νικοτιανὴ δτὲ μὲν διεγιέρουσι τὸ νευρικὸν σύστημα, δτὲ δὲ μεθύσκουσι καὶ ἐπιφέρουσι τὸν ὄπονον. Ὁ νοσοκύαμος, ἡ εὐθάλεια καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις δτὲ μὲν ἐφησυχάζουσι διαρκῶς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὸ νευρικὸν σύστημα, δτὲ δὲ ἐπιφέρουσιν ἀδύπνιαν καὶ μανιώδη μέθην. Ἡ μετρία χρῆσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν διεγίρει μᾶλλον τὸν ἐγκέφαλον, καὶ μόνον ἡ ὑπερβολικὴ αὐτῶν χρῆσις βυθίζει τοὺς μεταχειρίζομένους αὐτὰ εἰς τὸν ὄπονον, διὰ τῆς πρὸς τὸν ἐγκέφαλον συσσωρεύσεως τοῦ αἷματος.

Παρά τισιν ἡ ὑπὸ τῶν τροφῶν ἐπέκτασις τοῦ στομάχου διευκολύνει τὸν ὄπονον· ἔτεροι ἀπεναντίας ἀδύνατοις γὰρ κοιμηθῶσιν, ἀν κατακλιθῶσιν εὐθὺς μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἀλλ' ἡ ἔξις τῶν πρώτων ἐνεργεῖ ἐπιθλαῦς ἐπὶ τῆς ὑγείας, καθότι παρετηρήθη, δτὲ ἡ πέψις τῶν κοιμωμένων εὐθὺς μετ' ἀφθονον μάλιστα ἀριζον ἐπισπεύδεται. Αἱ τροφαὶ μεταβαλνουσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐν τοῖς λεπτοῖς ἐντέροις πρὶν ἡ χυμοποιηθῶσιν ἐν τελώς ἐν τῷ στομάχῳ· προκύπτει δὲ ἐκ τούτου διατάραξίς τις τῶν πεπτικῶν λειτουργιῶν καταφανής, ἴδιως κατὰ τὴν ἀρντηνωσιν. Τὸ στόμα ἔστι τότε πικρίας μεστὸν, ἡ γλῶσσα ρυπαρὰ, ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι ἀναπτύσσονται δυσώδη δέρια, ἐπέρχονται συνεχεῖς ἐρευγμοὶ, ἐκλύονται αἱ δυνάμεις κ.τ.λ. Ὁ ὄπονος τούναντίον οὐδὲν συνεπάγει ἀτόπημα, δσάκις ἐπέρχεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πρώτης περιόδου τῆς πέψεως. Ἐπέρχεται τότε ἀληθῶς μὲν βροδύτερον, ἀλλ' εἰς τοις ἡσυχάτερος καὶ ἀναπαυτικώτερος.

Καλοτύχης.—Οι ἐργατικοὶ σύνδεσμοι εἶναι ὅταν ἀριθμός τις ἐργατῶν τῆς αὐτῆς τέχνης ή του αὐτοῦ ἐπαγγέλματος συνενοοῦνται διὰ νὰ ζητήσουν αὔξησιν μισθού, ἀπεργία δὲ, ὅταν ἐνοοῦν νὰ ἐργασθῶσι μόνον ὑπὸ τοὺς δρους οὓς ἀπαιτοῦν. Ἡτοι ή ἄρνησις, ή η πραγματικὴ παύσις τῆς ἐργασίας λέγεται ἀπεργία (grève.)

Αἰλέξανδρος.—Εἶναι δικαίωμά μας.

Γέρω-Πέτρος.—'Αναμφιθόλως. Εἶναι δικαίωμά σας, ὅχι ὅμως πάντοτε καὶ κέρδος σας. Συχνότατα, δέ ἐργάτης ὑποχρεοῦται νὰ ἐνδώσῃ ἀφοῦ δὲν ἐργασθῇ ἐπὶ τινας ἔβδομάδας ή καὶ τινας μῆνας. Ἐν τούτοις δημος ὅχι μόνον δὲν κατορθώνει τι ἀλλὰ καὶ δαπανᾷ τὰς οἰκονομίας του, ἐὰν ἔχῃ. Καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ μικράν τινα αὔξησιν, τὴν ἀγοράζει πολὺ ἀκριβά καὶ πάντοτε δὲν τὴν διατηρεῖ.

Ιδάσκαλος.—Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι δέ ἐργοστασιάρχης δὲν ἐργάζεται διὰ νὰ εὐχαριστηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ πωλήσῃ. Ὁ ἀγοραστής ή δέ καταναλωτής, ἀφ' ἑτέρου, δὲν ἀγοράζει διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν πωλητὴν, ἀλλὰ διότι ἐπιθυμεῖ νὰ προμηθευθῇ τὸ προσφερόμενον ἐμπόρευμα. Τὸ ἀγοράζει λοιπὸν εἰς τὴν δεῖνα τιμὴν, ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὴν δεῖνα. Ἐὰν δὲν συγκρανεύῃ νὰ πληρώσῃ τιμὴν, δέ πωλητής σπανίως δύναται νὰ τὸν ἀναγκάσῃ, ἐνῷ δέ καταναλωτής σχεδὸν πάντοτε κατορθώνει τὸν πωλητὴν νὰ ἐκπέσῃ τὴν τιμὴν. Κατὰ συνέπειαν, δέ ἐργοστασιάρχης μὴ δυνάμενος νὰ δψώσῃ δόσον θέλει τὴν τιμὴν τοῦ ἐμπορεύματος, δὲν δύναται ἐπίσης καὶ νὰ δψώνῃ πάντοτε τὰ ἡμερομίσθια.

Καλοτύχης.—Προτιμᾶς μᾶλλον νὰ κλείσῃ τὸ κατάστημά του παρὰ νὰ ἐργάζηται μὲ ζημίαν.

Αἰλέξανδρος.—'Αλλ' ἐὰν δέ ἐργάτης δὲν κερδίζῃ ἀρκετὰ διὰ νὰ ζήσῃ;

Καλοτύχης.—Ολοι οἱ ἐργάται δὲν ἔχουν ἀρκετοὺς μισθοὺς, τοῦτο εἶναι ἀληθές· πολλάκις δημος καὶ δκνηροὶ τινες δὲν ἐργάζονται ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν κερδίζουσιν ἀρκετά.

Γέρω-Πέτρος.—Καὶ αἱ ἀνωρεζεῖς δαπάναι;

Ιδάσκαλος.—Πρέπει νὰ εἰζένηρη τις νὰ ζημεῖ οἰκονομίαν, ἐὰν δὲν δύναται νὰ ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μόνον ἐκ τῆς προσδού, τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῆς κατασκευαζομένης ἐργασίας δρεῖται νὰ περιμένησπουδαίνων βελτίωσιν καὶ διαρκῆ ἐν τῇ θέσει του ἔκαστος.

Ο συνεταιρισμός ή η συνεργασία.

Αἰλέξανδρος.—Δὲν πιστεύετε λοιπὸν εἰς τὴν συνεργασίαν;

Ιδάσκαλος.—Πιστεύω μόνον ὅτι ἀφορᾶ τὰ θρησκευτικὰ πράγματα· ὅτι ἀφορᾶ τὰ λοιπά, φίλε μου, ἐπιθυμῶ νὰ μαρθάρω παρατηρῶ λοιπὸν τὰ πράγματα καὶ ἀποταμεύω τὴν πεῖραν.

Ηαραδείγματος χάριν, ὅταν θέλω νὰ μάθω

ἐὰν ἦναι ἀληθές ὅτι καίσται τις ἐγγίζων τὸ πῦρ, πλησιάζω τὸν δάκτυλον· ἐὰν θέλω νὰ μάθω ἀντὶ ναί προτιμότερον τὰ γεωμηλα νὰ φυτεύωνται ἀκέραια ή εἰς τεμάχια, φυτεύω καὶ κκτὰ τοὺς δύο τρόπους καὶ συγκρινω τὰ προϊόντα.

Τὸ αὐτὸ θὰ πράξω καὶ διὰ τὴν συνεργασίαν. Θὰ κρίνω ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων.

Πέτρος.—Τι εἶναι ἡ συνεργασία;

Ιδάσκαλος.—Ἡ συνεργασία σημαίνει συνεταιρισμόν. Υπάρχουσιν ἄνθρωποι συμβουλεύοντες τὴν συνεργασίαν. Νομίζουν ὅτι οἱ ἐργάται συνεταιριζόμενοι μεταξύ των, ἀντὶ νὰ ἐργάζωνται διὰ λογαριασμὸν ἐργολάβου τινος, θὰ ἐκέρδιζον περισσότερα καὶ θὰ ἦσαν εὐτυχέστεροι.

Γέρω-Πέτρος.—Ἐάν η βροχὴ καὶ δέ καλδὲ καιρὸς δὲν ἔρχονται ὅταν πρέπη, η συνεργασία θὰ δριμάσῃ τὰς δπώρχες; "Οταν γείνη πόλεμος, μήπως η συνεργασία ἐμποδίζει τὴν πυρκαϊὰν τῆς οἰκίας;

Αἰλέξανδρος.—Εἰζένηρω ὅτι εἴσαι κατὰ τῆς συνεργασίας.

Γέρω-Πέτρος.—Μήπως σὺ εἴσαι ὑπὲρ αὐτῆς; "Ομιλεῖς μόνον, ἀλλὰ δὲν λαμβάνεις μέρος εἰς συνεργατικὴν τινα ἔταιρίκιν. Υπάρχουσι πολλοὶ ἄνθρωποι οἵποις σὺ, οἱ δποῖοι συμβουλεύουν εἰς τοὺς ἄλλους δέ, τι δὲν θέλουν νὰ πράξουν οἱ ἔδιοι.

Αἰλέξανδρος.—Διότι δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ λάθω μέρος.

Ιδάσκαλος.—Εἴμαι εἶς ἐκείνων οἵτινες ἀκολουθοῦν εὐχαρίστως τὸ λόγιον τοῦ Εὐαγγελίου: «Πάντα ἐξετάζετε τὸ καλὸν κατέχετε.» "Ωστε δὲν θέλω νὰ δμιλήσω περὶ τῆς συνεργασίας πρὸν γείνουν πολλαὶ ἐπ' αὐτῆς δοκιμαῖ. "Ολίγοι ἐπέτυχον καὶ πολλοὶ ἀπέτυχον. Οὐχ ἦττον, ἵσως εἶναι ἀκόμη πολὺ ἐνωρίς διὰ νὰ κρίνῃ τις· ἐὰν δημος θέλετε, σᾶς λέγω τὰς ἐπὶ τούτῳ σκέψεις μου.

Ο. Λοι.—Ναι, ναι, νὰ μᾶς τὰς εἰπῆτε.

Ιδάσκαλος.—Πρῶτον, ἐσκέφθην ὅτι συνεταιριζέται τις διὰ νὰ κάμνῃ μόνον τὰ πράγματα ἐκείνα ἄτινα μόνος του δὲν δύναται νὰ κατασκευάσῃ. Ἐὰν μόνος μου δύναμαι νὰ κατασκευάσω τι ὅπερ θὰ μ' ἀποφέρῃ 5 δρ. δὲν θυνεταιρισθῶ μετ' ἄλλου διὰ νὰ μοιρασθῶ τὰς 5 ταύτας δραχμάς.

Ο συνεταιρισμὸς λοιπὸν πρόερχεται εἶς ἀνάγκης· εἴτε διότι δὲν ἔχει τις ἀρκετὰ χρήματα, εἴτε διότι δὲν ἦναι ἀρκετὰ ἴσχυρὸς, ή ἵκανος διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἐργον τι μόνος του.

Οὐδεὶς ἀγαπᾶ τὸν συνεταιρισμὸν, διότι οἱ σύντροφοι εἶναι συγχρόνως καὶ κύριοι.

Ἐπειτα, ἐν τῷ συνεταιρισμῷ πολλάκις ἔκαστος θέλει καὶ νὰ διευθύνῃ, καὶ δὲν κατορθοῦνται πάντοτε ἡ συνενόησις· βεβαίως εἰς πρέπει νὰ διευθύνῃ, ἀλλ' οὗτος πρέπει νὰ εἰζένηρη νὰ κατασκευάσῃ καὶ νὰ πωλῇ.

Τέλος, εἰς τὰς ἔταιρίκις ταύτας παραδέχον-